

Missatge de Pasqual Maragall

A la Ciutadania pels Canvis

Sé del suport rebut per part de CpC, ja en la Convenció a Sant Cugat i posteriorment durant la campanya del referèndum, per tal que repetís com a candidat del PSC a la presidència de la Generalitat. En primer lloc, vull agrair-vos-ho de tot cor, alhora que em permeto fer-vos avinents algunes consideracions sobre la meva decisió.

Ha estat una decisió força meditada i en cap cas fàcil de prendre, motivada per diferents raons que es resumeixen en el convenciment d'haver complert els grans objectius que ens vam plantejar quan fa vuit anys vaig anunciar la meva candidatura, i en la creença ferma que és hora de donar pas a nous equips, a noves persones.

Ningú m'ha fet fora. Me'n aniré a la tardor havent fet la feina que volia fer. No tota però sí la més important.

Entre els objectius assolits, el nou Estatut és clau: obre una nova etapa en la història de Catalunya i el seu autogovern. La campanya per al referèndum em va permetre copsar que hi havia un sentiment general de satisfacció perquè Catalunya fes un gran pas endavant, i la clara majoria amb què la ciutadania va aprovar l'Estatut ho ha ratificat.

L'altre gran objectiu, a la llarga decisiu, és un nou tipus de govern, més arrapat a la terra i a la gent, més proper i més efectiu. Crec que hem obert la porta a aquest tipus de governació. I crec que CpC, al llarg dels darrers 8 anys, ha estat un factor absolutament decisiu per a fer-ho possible.

Sé que la meva decisió pot haver provocat desencís, i em sap greu. Però crec, honestament, que he fet el millor que podia fer per preservar el projecte que he defensat i defensaré per Catalunya.

Sobre el paper de CpC durant aquests 8 anys

CpC ha estat un actor clau per a permetre el canvi a Catalunya que hem viscut aquesta legislatura passada, i que ja es va començar a sembrar en l'anterior.

Sense CpC, d'entrada, no hagués estat possible la meua arribada a la presidència de la Generalitat. No en tinc cap dubte.

Sense CpC, en segon lloc, el camí per a fer possible el govern tripartit potser no hagués estat transitable.

El canvi que hem viscut a Catalunya els darrers anys té molts elements que cal reconèixer en tota la seva justa dimensió:

hem fet possible l'alternança a Catalunya, que era quasi una necessitat de salut democràtica, hem fet possible l'arribada de les esquerres al govern per primera vegada, hem dissenyat un programa de reformes socials -en l'escola, en la salut, en la justícia, en les prestacions socials, en la política de seguretat, de vivenda, en la política territorial, urbanística i mediambiental, etc.- i l'hem començat a implementar, hem fet possible un salt històric en l'autogovern, gràcies al nou Estatut, hem pogut, des de Catalunya, iniciar un procés de reformes en l'estructura territorial d'Espanya i de la seva cultura política que no ha estat gens fàcil, però que la situa irreversiblement en el camí de la federalització.

En totes i cadascuna d'aquestes dimensions del canvi, CpC hi ha tingut alguna cosa a veure. Hi ha contribuït, ja sigui a través de les idees, de la mobilització ciutadana, de la participació institucional.

A banda, CpC ha estat un dels millors exponents d'un element sense el qual el canvi estaria mancat: el canvi de la cultura democràtica, de la del govern, les institucions, i la dels ciutadans, per tal d'aproximar la política i permetre la participació efectiva de més gent en l'organització de la vida col·lectiva.

Aquest canvi cultural necessita organitzacions com CpC, a la vegada cíviques i amb una presència institucional.

Sobre el futur del projecte d'esquerres i progressista per a Catalunya

El projecte catalanista i de progrés que he tingut l'honor d'encapçalar té molt de futur. N'estic convençut. Amb multitud d'aportacions, amb moltes sensibilitats i accents, hem posat les bases per anar més lluny.

Ara no ens hem d'aturar. Amb més força que mai, i amb una visió oberta i plural del catalanisme, hem d'insistir en l'anhel d'un país més equilibrat, més confiat i més obert.

Hem de contribuir des de molts espais a construir un tipus d'esquerra, de socialisme, de progressisme a Catalunya, obert, transversal, anti-dogmàtic, catalanista i europeista.

Aquest esforç es fa des de dins dels partits, però és imprescindible fer-lo també des de fora, des d'organitzacions socials afins, que siguin capaces de generar sinèrgies i construir una constel·lació més ampla per a tirar endavant el nostre projecte de canvi a Catalunya i de canvi a la política.

CpC és, crec, un actor imprescindible en aquest procés. Hem de ser un dels motors d'Europa des del Mediterrani, com ja hem estat, amb l'Estatut, els iniciadors d'una nova etapa en l'evolució política espanyola - que ara farà un pas de gegant amb la pau a Euskadi. L'Europa política ens espera -l'Europa federal, si voleu- i organitzacions com CpC poden ser un factor per a la constitució de les xarxes europees que ens l'ajudin a construir. Sense l'Europa política, el món, la globalització amb rostre humà, té mala solució. I l'Europa política, avui, està en pana.

Sempre estaré compromès en aquesta línia. Espero que arreplegarem una pila d'amics rere aquests objectius. Amb el socialisme català, que és el meu credo de sempre, i amb la ciutadania que està pels canvis que ara cal fer.

Pasqual Maragall